

"סולל בונה" על קרן הצבי?

מבוהל ששלה ב-14 באוקטובר לבנק הי שווייצרי, ובו בקשה לשלוח אליו מיד, את כל המיסמכים הנוגעים לעסקים שהיו בעבר בין סולל בונה לבין הבנק. אם הי עסקים כולם כשרים — מדוע יש להע- לימם?

טובה

לחבר

תעומה אחרת היא המכתב שנתן רכטר לרוזנבאום, ובו אישר כי לזי כותו של רוזנבאום שני מיליון דולר בי סולל בונה — דבר שלא היה ולא נברא. רכטר קיבל מכתב נגדי, המבטל מיכ- תב זה.

אולם ייתכן כי כתיבת מכתבים אלה היא "מצג מיפמך כוזב", במשמעות החוק הפילי הישראלי, וכן קשירת קשר לרמות את השו- טונות השווייצריים, שכן האישור של רכטר איפשר לרוזנבאום לז- הכנים בצד הזכות של מאזנו עוד שני מיליון דולר, הנמצאים כאילו ב"סולל בונה" לטובתו.

רכטר מסביר פרשה זו כך: הוא ביקש מרוזנבאום הלוואה נוספת, וטיבור ביקש ממנו שטרות מראש או בקשה-להלוואה בכתב. רכטר סירב. אז הוסכם על חליפת שני המכתבים — המכתב לרוזנבאום ש- נועד לעזור לו לגייס את הכסף, והמכתב לרכטר — שבא להבטיח את סולל בונה מפני כל תביעה.

זה היה ביוני השנה, כשטיבור כבר היה על סף התמוטטות, ועשה מאמצים נואשים לגייס כסף בכך דרך שהיא.

סביר להניח כי היתה זאת טו-

בה שעשה רכטר לרוזנבאום, שי עשה טובות רבות למפא"י, מתחת ימניו השוחח. ייתכן שקיבל הוראה לכך מנבוה.

כך גם טובה אחרת שעשה סולל בונה בעזרו לרוזנבאום לרמות את שילטונות שווייץ. בשנת 1970 אסרו השווייצים על רוזנבאום להעביר כספים מן הבנק שלו לחברות הוואדוציות שלו. שהשקיעו בעיס- קות מסוקפות בקרקעות באיטליה. רוזנ- באום העביר 1.5 מיליון דולר לחברת-יבת של סולל בונה בארה"ב, ריינולדס, שהיל- וותה את הכסף כנגד ערבות של הבנק של רוזנבאום לחברה וארוצית של רוזנ- באום. ריינולדס מכרה את השטר והערי- בות שקיבלה מרוזנבאום לחברה אמריק- אית אחרת, אבל לא ציינה על גב השטר "בלי זכות תביעה" (כלומר: שמתר לתי- בוע רק את החותם האחרון על גב הי שטר, ולא את כל שרשרת החותמים).

ככך איפשרה "ריינולדס", אם החברה הוואדוצית לא תשלם את הכסף, להגיש תביעה נגדה בוגדל ההלוואה שהעבירה כדי לעשות טובה לחבר.

על כך אומר רכטר: הוא לא היה מעורב אישית בעסקות ריינולדס, ולמעשה פעלה ריינולדס על-פי הנחיות ממקור אחר. אם נכון הדבר ואם לאו — רכטר, כמנכ"ל יחיד ושליט על כל ענייני סולל בונה, נושא באחריות.

קורבן

הספיריזם

ל המעשים הללו נחשפו כשיבת הוועדה-הפועל של ההסתדרות על-ידי



טיבור רוזנבאום: מזכ"ל בנק קרדיט

שני צבאי רכטר

טוניק, פרקליט ההסתדרות, שעליו הוטל לחוות דיעה אם יש למסור למישטרה את מסקנות מבקרה-ההסתדרות. גם חברי הוועד דה המרכז והוועדה המנהלת מחכים לי המלצות טוניק.

רכטר עצמו למד את הלקח. "לא אני ולא בני ולא נכדי לא נחזור על מעשים כאלה", הוא מסתיר בכאב.

אבל יש בהסתדרות מנהלים רבים וכדי שלא יעשו הם להבא מעשים כאלה, חובה היא לחשוף את פרשת קשרי רוזנבאום

נה קטנה מעסקי המיליארדים שניהלתו ושנחלו הצלחה רבה. לא אכנע. שלושה דברים נותנים לי כוח: המצפון, התמיכה הפנימית בסולל בונה והעצבים שלי המת- זיקים מעמד."

האיש שהיה עד 1968 חבר קיבוץ מע- לה-החמישה, נראה כחוש בהחלטתו. אחר- רי שניהל את ענייני הכספים של קיבוץ, התמנה ב-1958 לגיזבר סולל בונה, ובעת פילוג רפ"י היה הכוח של מפא"י בסולל בונה. נגד מנכ"ל החברה, איש רפ"י הלל כהן, אנשי רפ"י אינם סולחים לו גם את

אורי אבנרי, ובעיקבות זאת הטיל מזכיר ההסתדרות, ירוחם משל, על מבקר ההס- תדרות לבדוק את האשמות. **החקירה אישרה את כל ההאשי- מות, ועתה מתחולל מאבק שק- בין הכוחות הפועלים ב"חברת הי עובדים", כאשר מחנה המנהלים בראשות מזכיר "חברת העובדים" אפרים ריינר, רוצה להסתפק כי צימצום סמכויותיו של רכטר י- מינוי יושב-ראש פעיל לחברה, כי עוד אחרים תוכעים את הדרתו.**

צבי רכטר אינו מינאל צור שני - אך הוא שותף

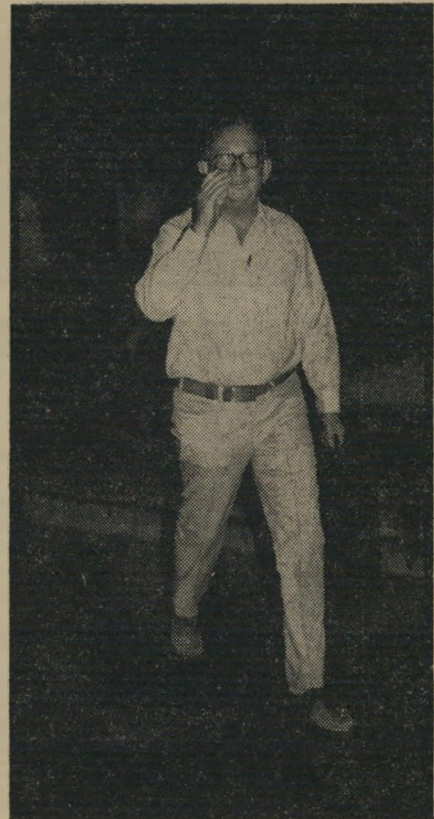
שיטתו של פינחס ספיר, שגילגלה מיליארדים סביב

העולם בלי קשר לחוקים, לסדרים ולניהול תקין

ומפא"י עד הסוף. הסתככותו של רכטר בפרשה נותנת את המנוף לחקירה. שתי גלה כיצד מנצלת מפא"י מוסדות הסתדרותיים לטובתה-שלה. עם כל הצער על צבי רכטר האדם, יש למצות את החקירה עד תום.

למעשה נפל רכטר עכשיו, בי מאוחר, קורבן נוסף לשיטתו של פינחס ספיר, שניהל עסקים של מיליארדים ללא נוהל תקין, סדר והקפדה על החוק — הכל כמגעיים אישיים וניצול חברה אחת כדי להשיג מטרות בחברה אחרת. כך יצר סכך של עסקות שכימעט אי- אפשר ליום לעמוד על טיבן, לאתר את האחראים להן ולגלות מי נהי- נה מחן.

היותו אחד משלושת שופטי דוד בן-גור- יון בבית-הדין של מפא"י, שהוציא אותו מן המיפלגה בעת הפילוג, רכטר עצמו מספר כיצד התחנן, כי לא יכניסוהו לבית- הדין, וכי כל חלקו בפסק-הדין היה כתי- בת המישפט שחברי רפ"י במעשיהם. "הי- ציאו את עצמם ממפא"י" — וזאת כדי למנוע את האקט של הוצאת בן-גוריון מן המיפלגה. הוא השלים את-ריכך עם בן- גוריון, ותרם רבות למידרשת שדה-בוקר. שליטו של בן-גוריון, חיים בן-דוד ו"ל, היה ידיד נעוריו, ויחד היו בגורדוניה. שניהם, יחד עם אהוד אבריאל וטדי קולק, נולדו בווינה, ובן-גוריון היה קורא להם בהלצה "המתחרת האוסטרית". רכטר עצמו ממשיך להיאבק, ויודע כי גורלו תלוי בתמצות עורכי-הדין יצחק



מזכ"ל אפרים ריינר:

למנות יושב-ראש!